

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719202371
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8719202371.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovanému: I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom: Ú.G.-B. XXXX/X, XXX XX C., zast.: JUDr. Matúš Motyka, advokát, Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 50 487 108, v konaní o zaplatenie 1.296,12 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 18Csp/47/2019-126 zo dňa 29.10.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrďuje rozsudok.

II. Priznáva žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady tak prvoinštančných i odvolacích trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. Žalobu zamietol. II. Priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, § 54 ods. 1, § 101, § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a podľa ust. § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z..

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá dňa 20.04.2015 zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej boli poskytnuté žalovanému peňažné prostriedky v skutočnej výške 1350,- Eur, pričom žalovaný mal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v 30 mesačných splátkach vo výške á 53,08 Eur. Žalovaný nevrátil poskytnuté peňažné prostriedky včas a riadne, a preto žalobca zosplatnil úver a uplatnil si zaplatenie istiny vo výške 1296,12 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a 0,55 % p. a. úrok z omeškania. Žalovaný vzniesol námietku premlčania a namietal, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko nespĺňa náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Súd prvej inštancie posúdil žalobu ako nedôvodnú, nakoľko sa stotožnil s tvrdeniami žalovaného, že bol poskytnutý úver a predmetná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v otázke premlčania je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka je špeciálne, kde je počiatok premlčania upravený odlišne. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súvisí s poslednou vetou § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné uskutočniť v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Obe strany nespochybnili, že dlžná splátka, pre

ktorú nastalo zosplatenie, bola splátka č. 11, splatná 1.4. 2016 a nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba a žaloba bola podaná na Okresný súd Poprad dňa 3.5. 2019, a preto nárok je premlčaný (2. 4. 2019). Poukázal na judikatúru: rozsudok OS Prešov 19C/135/2016 v spojení s KS Prešov 2Co/148/2018, KS Trnava 9Co/288/2016, KS Trenčín 19Co/42/2017, KS Prešov 22Co/161/2018.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP), a to tak, že priznal žalovanému ako úspešnému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas v celom rozsahu odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Žalobca tvrdil, že súd prvej inštancie nesprávne vyložil a aplikoval ustanovenie § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, pretože neprihliadal na fakt, že uplatniteľnosť práva požadovať zaplatenie celého dlhu naraz je obmedzená podľa ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Súd pri svojom postupe opomenul ďalej to, že premlčacia doba môže plynúť len odo dňa, kedy sa môže uplatniť právo na súde. Ďalej citoval žalobca znenie ust. § 100 ods. 1 a § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, komentárov literatúru IR 1/1998, z ktorého vyplýva, že všeobecná trojročná premlčacia lehota plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Následne citoval ust. § 103 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že uvedené ustanovenie upravuje plynutie premlčacej doby pre jednotlivé splátky a v druhej vete upravuje uplynutie premlčacej doby špecificky pre prípad, ak dôjde na základe uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka požadovať zaplatenie celého plnenia rozloženého do splátok naraz, ak dôjde k omeškaniu s úhradou splátky. Právo podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka možno uplatniť výzvou dlžníkovi alebo žalobou, a to už v prvý deň omeškania so splátkou. V takom prípade nastávajú účinky uplatnenia práva na zaplatenie celého plnenia a už v prvý deň omeškania s úhradou splátky je možné žiadať celé plnenie. Ak je teda možné žiadať plnenie v prvý deň omeškanej splátky a veriteľ si toto právo uplatní, môže si ho opätovne uplatniť len ak dôjde k omeškaniu aj s inou ďalšou splátkou. Potom v dôsledku uplatnenia má dlžník povinnosť platiť celé plnenie už v prvý deň omeškania so splátkou, pre ktoré omeškanie došlo k uplatneniu práva požadovať celé plnenie. Uplatniteľnosť ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské právne vzťahy sa zmenia na základe § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka tým, že sa zaviedlo obmedzenie pre jeho uplatnenie. Toto obmedzenie spočíva v dvoch rovinách: a) omeškanie s úhradou splátky aspoň tri mesiace, b) upozornenie na uplatnenie práva aspoň 15 dní vopred. Z týchto podmienok vyplýva, že samotné omeškanie so splátkou plnenia rozloženého do splátok nemôže spôsobiť vznik práva požadovať zaplatiť celé plnenie pokiaľ omeškanie so splátkou netrvá aspoň tri mesiace a súčasne pokiaľ na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľ dlžníka neupozornil. Na to, aby sa mohlo uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné okrem jednoduchého omeškania splniť podmienky uvedené vyššie. Pre začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka sa vyžaduje uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo pri nesporebiteľských vzťahoch znamená aj možnosť podania žaloby o zaplatenie celého plnenia v prvý deň omeškania s konkrétnou splátkou. Ak v prípade spotrebiteľských vzťahov uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka vyžaduje splniť podmienky podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka a možnosť podať žalobu o zaplatenie celého plnenia nastáva až po ich súčasnom splnení, potom premlčacia doba nemôže plynúť od omeškania splátky, lebo v prvý deň jej omeškania žaloba o zaplatenie celého plnenia nemohla byť objektíve podaná. V prejednávanej veci je preukázané, že došlo k omeškaniu so splátkou č.11. Došlo k upozorneniu, že pokiaľ bude omeškanie viac ako tri mesiace, vznikne právo požadovať celé plnenie. Upozornenie bolo vykonané listom zo dňa 14.06.2019. Teda aspoň 15 dní vopred, pretože k splneniu podmienok pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka došlo dňa 07.07.2016. Žaloba bola na súd doručená dňa 03.05.2019, čo je pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Súd prvej inštancie preto podľa názoru žalobcu nesprávne posúdil námietku premlčania. Preto žalobca navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalované nároky v rozsahu, v akom bola žaloba zamietnutá a zároveň žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100%. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku a z náhrady trov právneho zastúpenia.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Poukázal na znenie ust. § 100 ods. 1 a § 103 Občianskeho zákonníka. Zároveň konštatoval, že v súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné jednorázové predčasné zosplatenie celého dlhu je nevyhnutné poukázať na to, že osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatiť celý dlh pokiaľ ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy,

ktoré sa má vykonať v splátkach upravuje ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako lex specialis všeobecnému ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka s tým, že dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Citované zákonné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujú len zákonné podmienky pre konštatovanie platného a účinného predčasného zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky a samo o sebe nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/668/2015 zo dňa 05.04.2017, v Žiline sp.zn. 6Co/40/2018 zo dňa 19.04.2018, v Trenčíne sp.zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18.01.2018, v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/166/2019 zo dňa 05.11.2019 a v Prešove sp.zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019. V predmetnej právnej veci je nesporné, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úverov došlo listom žalobcu zo dňa 14.06.2016 pre nezaplatenie splátky č. 11, 12 a 13. Jedinou splátkou spĺňujúcou kritérium uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je splátka č. 11 splatná 01.04.2016. Žalobca napriek tomu konštatuje, že ním uplatnená pohľadávka premlčaná nie je, pretože premlčacia doba nezačala plynúť odo dňa 01.04.2016, ale odo dňa 07.07.2016, kedy nastalo zosplatnenie úveru. Gramaticky, logicky ako aj syntetický výklad ust. § 103 Občianskeho zákonníka však argumentáciu žalobcu prezentovanú v jeho odvolaní stavia do pozície výkladu contra legem. Žalovaný považuje za neprípustné, aby žalobca označoval počiatok plynutia premlčacej doby v priamom rozpore so znením ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktorý exaktné stanovuje počiatok plynutia premlčacej doby v situáciách, keď sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh. Premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda dňa 01.04.2016, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 03.05.2019, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby tak ako to v napadnutom rozhodnutí správne konštatuje súd prvej inštancie. Preto žalovaný navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu nevyjadril, aj keď mu bolo na vyjadrenie doručené.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 14.01.2022 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

10. Odvolací súd uvádza, že pre prípad, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným - splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle uvedeného, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh. Premlčacia doba na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k samotnému zosplatneniu dlhu, teda začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Je preto pre správne posúdenie začatia plynutia premlčacej doby nevyhnutné ustáliť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, lebo od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu. Obdobný právny názor vyplýva aj zo zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015, či rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 5CoCsp/8/2020-100 zo dňa 25.03.2021.

11. Po preskúmaní rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil.

12. K odvolacím dôvodom žalobcu je nutné ešte uviesť, že jeho výklad ohľadom začatia plynutia premlčacej doby v predmetnom prípade nie je možné akceptovať. Ak by to tak bolo, veritelia by mohli svojim oprávnením zosplatniť úver teoreticky umelo predlžovať trojročnú premlčaciu lehotu v

prípade, ak by svoje právo na zosplatenie úveru nevyužili čo najskôr, napr. už pri prvých možnostiach omeškania veriteľa so splátkou po dobu zákonom stanovenú, ale mohli by toto svoje právo využiť po uplynutí podstatne dlhšieho času, čím by tak mohlo dôjsť, teoreticky, aj k neoprávnenému predlžovaniu premlčacej doby. Je však nepochybným, že zosplatiť úver je právom, nie povinnosťou veriteľa. Citovaný zákon v ust. § 103 druhá veta OZ však jednoznačne stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

13. V danej veci obe strany nepochybnili, že dlžná splátka, pre ktorú nastalo zosplatenie bola splátka č. 11 splatná 01.04.2016 a nasledujúcim dňom začala plynúť trojročná premlčacia doba. Žaloba bola podaná na Okresný súd Poprad dňa 03.05.2019. Preto aj odvolací súd má za to, že nárok je premlčaný dňom 02.04.2019.

14. Keďže žalobca v odvolaní namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

15. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo strany sporu na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016).

16. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko žalobcu i žalovaného k prejednávanej veci vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamena ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

17. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil, lebo súd prvej inštancie správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania keď priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%. Neuviedol však, kto o výške náhrady prvoinštančného konania rozhodne. Uvedené doplnil odvolací súd vo výroku II.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému patrí náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady tak prvoinštančných ako i odvolacích trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.